

[Valdemar Sørensen.]

mode om, at der kommer en Kontrol; for det er klart, at man kan ikke Aar efter Aar, Periode efter Periode betale i sin Husleje for Vedligeholdelse af Lejligheden og saa roligt se paa, at saa snart der kommer visse økonomiske Vanskeligheder i Samfundet og for Ejerstanden, er det første, det gaar ud over, Vedligeholdelsen.

Jeg haaber og tror, som sagt, der vil blive gjort Brug af Lovens Tilbud nu, saaledes at dette Reparationsarbejde med dets store folkehigiejniske og beskæftigelsesmæssige Formaal kan faa det Omfang, man forudsætter.

Det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen gjorde i Forbindelse med Reparationerne meget rigtigt opmærksom paa den københavnske Byggelovs Bestemmelser. Men jeg tør sige — selv om det maaske lyder drastisk —, at disse Bestemmelser vil man, saaledes som den Slags Bestemmelser nu engang anvendes, formodentlig ikke se benyttet, før Forholdene er rent sundhedsfarlige, saa jeg regner ikke med disse Bestemmelser som noget effektivt Middel til at faa Arbejder i Gang og faa Lejlighederne bragt op til en saadan Standard, som nødvendigvis maa kræves. Jeg maa regne med, at de Forpligtelser, Ejer og Lejer har paataget sig over for hinanden, dog til syvende og sidst kan holdes.

Om de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget skal jeg fatte mig kort, men der er dog et Par Ting, jeg meget gerne vilde knytte et Par Bemærkninger til. Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby var inde paa Omtalen af Stk. 2 i § 1, hvorefter der ikke kan gives noget Tilskud til Ejendomme, der forudsættes saneret, for ikke herigennem at komme disse Saneringsbestemmelser paa tværs. Jeg har her ganske de samme Anskuelser som det ærede Medlem. Jeg tror ikke, man skal efterleve denne Bestemmelse strengt. Jeg kan sige, at hvis man gør det, vil man her i Hovedstaden ramme en stor Mængde af de gamle Ejendomme i de Kvarterer, som fortrinsvis trænger til Reparationer. Jeg kan nævne et Kvarter som Adelgade- og Borbjerggade-Kvarteret, der forudsættes saneret, saa snart man kan. Men hvis man nægter at lade disse Ejendomme falde ind under Loven om Tilskud, hvad bliver det saa til med hele den Agitation, der er sat i Gang om Tætning af Vinduer og Døre af Brændselshensyn og higiejniske Hensyn? Netop i den Slags Ejendomme er det højst nødvendigt, at saadanne Arbejder bliver udført og bliver udført hurtigst muligt. Jeg vilde ligesom det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby helst, at

man ændrede denne Bestemmelse, saaledes at dens Mening bliver lidt klarere, men, hvis man ikke kan komme saa langt, at Regeringen da har Øje for, at man paa ingen Maade maa skyde den Slags Ejendomme uden for Rækken af de Ejendomme, som kan opnaa Tilskud.

I § 2 indeholdes Bestemmelse om, hvem der skal have Tilskud, og her tager man, hvad rimeligt er, Lejerne med, fordi Lejere i Tusindvis efterhaanden har overtaget Reparationspligter. I talrige Provinsbyer har det været almindelig Skik Aar igennem, at Lejerne overtog Vedligeholdelsespligt; her i Hovedstaden er det blevet mere og mere almindeligt, og man kan vel regne med, at omkring hundrede Tusinde københavnske Lejere i Dag har Reparationspligt. Det er derfor helt rimeligt, at disse falder ind under Bestemmelsen om Tilskuddene, men jeg gør ligesom det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby opmærksom paa de ledsagende Bemærkninger Ord om en Minimumsgrænse for de Reparationer, til hvilke der kan opnaas Støtte. Ved de 200 Kr., man har fastsat, vil man med eet Slag sætte de $\frac{9}{10}$ af Lejerne uden for Loven, og det kan jo ikke være Hensigten. Hvis man overhovedet vil have nogen Begrænsning — jeg kan nu ikke se det praktiske i en saadan Begrænsning —, maa man sætte Beløbet helt ned til det, det almindeligvis vil koste i en 2 Værelsers Lejlighed at foretage de aller almindeligste Reparationer saasom Maling, Hvidtning og Tapetsering. De 200 Kr. ligger nemlig saare langt fra det Beløb, man i den Slags Lejligheder almindeligvis ofrer herpaa.

Jeg sammenholder denne Bestemmelse i § 2 med Bestemmelsen i § 5, hvorefter det synes at være Hensigten, at ogsaa Lejere kan opnaa Laan til Reparationerne. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, om jeg skal forstaa det saaledes, at enhver Lejer, som kan faa Tilskud til Reparationer i sin Lejlighed, ogsaa kan faa Laan. Jeg kunde forstaa det, hvis det var inden for den Begrænsning, og hvis man overhovedet havde den Kategori af Lejemaal med, som omfatter Forretningslokaler, men selv om man ogsaa karakteriserer de Beboelsesejendomme, som indeholder Forretningslokaler, som Beboelsesejendomme, saaledes som det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen var inde paa, ligger der dog ikke i denne Karakteristik andet, end at saa kan man faa Tilskud og Laan til Beboelsesejlighederne, men der ligger ikke noget i Lovens Ord om, at man kan faa Tilskud til Forretningslokalerne i Ejendommen. Jeg vil gerne spørge, om det er Meningen, at